

İslam İnkılâbı Rehberinin Kum kenti halkına hitaben yaptığı konuşmanın tam metni - 9 /Jan/ 2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الحمد لله رب العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیدنا و نبینا ابی القاسم المصطفی محمد و علی آله الاطیبین الاطهرین المنتجبین سیما بقیة الله فی الارضین.

Aziz Kum'lu bacı ve kardeşler hoş geldiniz. Kum kentinin adı tarihte kum kenti halkının himmeti sayesinde lider ve ilerici bir kent olarak kayıtlara geçmiştir. O günden şimdiye kadar geçen dönem içinde Kum kenti aziz halkının tecrübe ve olayları o anlamı daha da pekiştirmiş ve güçlendirmiştir. Allah'a şükürler olsun Kum, İnkılâbın merkezi, inkılâbın ocağı, inkılâbın doğuş yeridir ve inşallah inkılâbın her geçen gün daha da güçlenmesi, takviye edilmesi ve sürdürülmesinin merkezi olarak da devam edecektir. Çok hoş geldiniz. İnşallah Allah Taala tüm sizlerin mükâfatını artırır. Burada okuduğunuz bu güzel ilahi de sadece Veliyyi Asr İmam Zaman (as)'a ait olmalı ve başkasına tahsis edilmemelidir. Tüm ihlâsımızı, tüm fedakârlığımızı, tüm muhabbet ve tüm kalbimizi sadece o yüce insana takdim etmeyi, hediye etmeyi öğrenmeli, Kendimize alışkanlık haline getirmeliyiz. O hazrete dua etmek, dua eden kimsenin duasının kabul olmasını gerektirir. Bu, rivayetlerimizde zikredilmiştir.

Bugün siz azizlerin toplanmanıza ve bir araya gelmenize sebep olan 9 Ocak (19 Dey) hakkında çok sözler söylenmiştir. Bu yıllar içinde gerek ben ve gerek başkaları bu sözleri dile getirmiştir. Sözlerden bazıları da tekrardır. Yeni bir laf yoktur ama buna rağmen 9 Ocak Kum olayı unutulacak bir olay değil. Bizim burada daha önce söylediğimiz bir sözü tekrar etmemiz bu olayın eskime rengine bürünmesine sebep olmaz. Bu Aşura olayına benzer. O olayın önemini başka olaylara kıyas etme gibi bir niyetim yoktur ama örnek misalinde Aşura olayı gibidir. 1200, 1300 yıldır Aşura olayı tekrarlanmakta, dillendirilmekte, tüm sözler defalarca tekrar edilmekte ama bu olay asla eskimemekte; parlak bir güneş gibi bir olaydır ve asla eski hissi vermemekte, her ay ve her yıl bu toplumun ve tüm İslam toplumlarında nur saçmakta, aydınlık vermekte, enerji vermekte güç vermektedir. İşte bu olay da böyle bir şeydir. Aşura olayı türündendir. Nedeni ise 9 Ocak 1978 (19 Dey 1356) tarihinde vuku bulan olayın çok büyük bir olay olmasıydı; öyle bir işiydi ki bu olayın benzeri bir olayın halklar ve toplumlar içinde vuku bulması durumunda o toplumda çok önemli büyük etkisi olmuştur. İran halkı içinde de gerekli ortam hazırды; ortam hazır olmadan hiçbir girişim başarıya ulaşamaz. Mücadele yılları boyunca rahmetli İmam Humeyni'nin beyanatı ve mücadele hayatında olan kimselerin mücadelesi, tüm ülkede inkılâpçı düşüncenin yayılması ve bunlara ilaveten din ulemasının, dini taklit mercii ve müçtehitlerin asırlar öncesinden kök salarak toplum içindeki önemli yer ve konumu tüm bunlar birer ortamdı, ama bu ortam anahtar hareketi geçirci birine ihtiyacı vardı; işte o anahtar kum halkı hareketi geçirdi. Büyük bir işti; yüce imamı müdafaa için sahneye geldiler. 9 Ocak şehitlerinden akan kanlar, Kum halkının yiğitliği ve Kum halkının tam da zamanında meydana adım atması, gerekli anda kendi görevlerini idrak etmesi, kendi işini yaptı; gerçekte bu anahtar açıldı, o alan harekete geçirildi ve halk kıyam etti. Bunun için Kum halkının yapmış olduğu şey unutulacak bir olay değil.

Ben burada tarihi anlatmak istemiyorum, bizim güncel meselelerimiz var, bugün bizler, yarın için görev ve sorumluluğumuzun ne olduğuna bakmamız gerekir. Sonunda İnkılâp zafere ulaştı; aslında inkılâbın zafere ulaşması o günkü dünyaya egemen alışılmış muhasebe gereğince imkânsız bir meseleydi. Hiç kimse müstebkir güçlerin büyük önem verdiği ve hassasiyet gösterdikleri İran gibi bir ülkede, (burası siyonistlerin istirahat merkezi, Amerikalı müsteşarların mekânı olmuş, yabancıların kendilerini huzur ve güvende hissettikleri bir mekân konumuna gelmişti. 9

Ocak olayından yaklaşık on gün önce ABD'nin dönem başkanı Tahran'da yaptığı bir konuşmada İran'ın istikrar adası olduğunu söylemiş ve bu ülke üzerine böyle bir hesap açmışlardı. İşte böyle bir yerde, böyle bir ülkede, korkusuzca halkın karşısında yer alan böylesine zalim, despot bir yönetimle ve hem de Amerikanın muhasebesi uyarınca burada dine dayalı, dini inançlara dayalı ve halkın imanına dayalı bir inkılâbın dini otorite liderliğinde, belli bir taklit mercii liderliğinde tahakkuk bulması ve zafere ermesinin mahal olduğu bir ortamda, işte bu inkılâp zafere ermiştir. Hatta o gün dünyanın hiçbir gizli istihbarat örgütü böyle bir inkılâbın zafere ulaşacağı tahminini yapamadılar. Çünkü onların mevcut muhasebelerine tamamen aykırıydı. Bir ülkede bu vasıflara sahip böyle bir inkılâbın vuku bulması ve bu inkılâbın yenilgiye uğratılmaması (ben diğer bir takım olaylarla bunun mukayesesini yapmaya çalışacağım) inkılâbın bir nizamı ortaya çıkarması, yeni bir nizam, sistem oluşturması, İslam Cumhuriyetinin ortaya çıkması, bu İslam cumhuriyeti nizamının aynen kendi hayatını sürdürmesi ve her geçen gün daha da güçlenmesi, kök salması ve büyümesi. Hiçbir maddi kanun ve muhasebe böyle bir şeyi kesinlikle kabul etmiyor, imkânsız sayıyordu. Ama bunun olması şunu gösteriyor ki bu âlemde, bu varlık âleminde bir takım kanunlar egemendir ki materyalist yandaşları o kanunları görememekte ve idrakten acizdirler: "[1] سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِ" Yani: Daha önce gelip geçen peygamberler hakkında da Allah'ın kanunu böyledir.

Yine başka bir yerde de Allah Taala şöyle buyuruyor:

[2] سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِ

Yani: Allah'ın öteden beri işleyip duran kanunu (budur).

Varlık âleminde Allah Taala'nın bir takım kanunları mevcuttur. Doğal kanunlar, çekim kanunu, yıldızlar, güneş, ay ve güneşin gelip gitme kanunları gibi bunlar ilahi kanunlardır, doğa kanunlarıdır. Keza insani toplumlarda da benzer kanunlar mevcuttur. Madde ehli bu kanunları kendi insani imkânlarıyla idrak edemezler, ama mevcuttur. İşte bu kanunların ortamını bizler kendi ellerimizle hazırladığımız zaman, Allah Taala da kanunları sağlama alır. Ateşin yakıcı özelliği var, sizler gerekli ortamı oluşturmalı ve ateşi yakmalı, yaş olmayan bir maddeyi ateşin üzerine tutmalısınız ki ateş yanabilsin; ortamı hazırlayın, doğa kanunu kendi işini yapacaktır. Bunun için de ilk etapta ortam hazırlanmalı, İran halkı işte bu ortamı hazırladı. Bu lafı büyüklerimiz dile getirdi, Kur'anı Kerim de sürekli olarak beyan buyurmuştur, hem de İmamların buyruklarında, Allah Resulü (saav)'in buyruklarında mevcuttur.

İmam Ali (as) Nehc'ul Belaga'da şöyle buyuruyor:

[3] فَلَمَّا رَأَى اللَّهُ صِدْقَنَا أَنْزَلَ بَعْدُ نَا الْكَبْتَ وَأَنْزَلَ عَلَيْنَا الذَّصْرَ

"Sadakatle meydana adım atınız, direniniz, Allah Taala sizlerin düşmanınızı yenilgiye uğratacak ve sizlere zafer bahşedecektir."

Bu genel bir kaide ve kanundur ve bu kaide İnkılâpta tahakkuk buldu, halk sadakatle meydana adım attı ve direndi.

Burada bir sonuç elde ederiz ve o da şudur ki biz geniş bir düşman cephesine sahibiz. Siyonist İsrail rejimi liderlerinden Amerikan devlet adamlarına ve öteki müstebirlik piyon ve uşaklarına, tekfiri ve İŞİD terör örgütü elemanlarına kadar geniş bir düşman cephesi; dikkat ediniz ne kadar büyük bir cephedir. Birbiriyle uyum içinde olmayan geniş bir cephe. Tüm bunlar İslam cumhuriyeti nizamının düşmanlarıdır. Bunlar tek bir cephe oluşturmuş bulunuyorlar. Birçok iş de yapabilirler, propaganda saldırılarında bulunabilirler. Dünyanın tüm propaganda araçları bunların elindedir. İslam cumhuriyeti aleyhinde diledikleri her şeyi tebliğ etmekte, tüm bu yaygara araçları bunların kontrolü dâhilindedir. İslam cumhuriyeti aleyhinde istedikleri her şeyi yaymaktalar. Ekonomik anahtarlar

bunların elinde, siyasi kudret bunların elinde, güvenlik sistemleri bunların elindedir, güvenlik servisleri bunlarındır ve tüm bunlar İslam cumhuriyeti nizamı karşısında yer almışlar. Birilerinin gözü bu cepheye düştüğünde ise korkmaya başlıyorlar. Bunun nedeni ise o ilahi anahtar sözcükten gaflette bulunmalarıdır. Bu düşmanlıklar ve hatta bu düşmanlıkların en önemlisi İslam inkılabına karşı yapılmıştır; ama inkılâp zafere erdi. Bugün de aynı düşmanlıklar söz konusudur. Bugün de sizler eğer gereğini yerine getirecek olursanız kesin olarak muzaffer olursunuz. “فَلَمَّا رَأَى اللَّهُ صِدْقَنَا أَنْزَلَ بَعْدُونَا الْكِبْتَ” (Sadakatle meydana adım atınız, direniniz, Allah Taala sizlerin düşmanınızı yenilgiye uğratacak ve sizlere zafer bahşedecektir.) Bu mana bugün de geçerlidir. Ben ve sizler sadakatle sahaya adım atacak olur, gereklerini yerine getirir, direniş gösterir, basiretli olmaya çalışırsak, zamanında gerekli teşebbüste bulunursak, sahih biçimde konuşacak olursak, sahih amel edecek olursak İmam Ali (as)’ın buyurduğu gibi Allah Taala sizlerin düşmanınızı yenilgiye uğratacak ve sizlere zafer bahşedecektir. Zafer bizim olacak, yenilgi ise düşmana ait olacak. Buraya kadar inkılâp meselesi temel ve aydın bir mesele olarak bizim geleceğimiz açısından büyük bir ders ve ibret özelliği taşımakta.

Belirttiğim üzere eğer bu inkılâbı başka büyük olaylarla mukayese edecek olursak, bu ülkede vuku bulan (ve hatta dünyada vuku bulan) diğer bir takım olaylarla mukayese edecek olursak eşsiz bir olay olduğunu görürüz. Ben burada bu mukayeseyi yapacak ve anlatacak olsam mesele fazlasıyla uzar; daha önce de bu meseleye değinmiştim. Örneğin inkılâbı milli hareket ile mukayese ediniz ve bu mesele ülkemizde büyük bir olaydı. Orada da halk sahneye gelmiş, halk meydanlarda var olmuş ve bunun için de milli hareket olarak meşhur olmuştu. Siyasetçiler buna milli hareket adını takmışlardı. Peki, bu milli hareketin talebi neydi; Milli harekette asıl talep petrolün İngilizlerin elinden alınması, kendi elimize geçmesiydi. Bu ise fazla bir şey değildi. Elbette önemliydi ama tam bağımsızlık manasına da gelmemektedir. Bu harekette de halk sahneye geldi, bir takım gelişmeler de vuku buldu ama bu hareket iki üç yıldan fazla uzun sürmedi; iki üç yıl ancak devam edebildi ve düşman bu hareketi sindirmeyi başarabildi, devam edemedi. Hareketin sindirilmesinden sonra petrol meselesi daha öncekiden de kötü oldu, yani 28 Mordat askeri darbesi ardından oluşan konsorsiyumun durumu daha öncekinden çok daha kötüydü. Daha önce sadece İngilizlerin elindeydi ama şimdi hem İngilizler ve hem de Amerikalıların elindeydi; petrol artık dört çivili olarak düşmanların eline geçmişti ve sonuna kadar da böyle devam etti. Ama dikkat ediniz İslam İnkılâbının asıl mevzuu petrol meselesi değildi, tam bağımsızlık meselesiydi; siyasi bağımsızlık, ekonomik bağımsızlık, kültürel bağımsızlık; bu sloganlarla meydana adım attı ve Milli hareket ile kesinlikle mukayese edilemez, o hareket devam edemedi ama bu hareket, bu inkılâp başarılı oldu, hem baki kaldı ve hem kalıcı oldu.

Meşrutiyet hareketiyle İslam inkılâbını mukayese etmeliyiz. Aslında meşrutiyet de bu ülkede çok önemli bir olaydı, ama meşrutiyet hareketi, meşrutiyet inkılâbının talepleri neydi; Ona bakmamız gerekir. Padişahların despot mutlak hâkimiyetleri sınırlanmalıydı; ama şah kalmalı, küçük de olsa icraatları ve açıklamalarını sürdürmeliydi; ama şahın elinde olan mutlak yetki sınırlandırılmalıydı. Örneğin bir meclis oluşturulmalıydı. Meşrutanın talebi buydu. Halkın önemli bir kesimi de (bu taleple) meydana adım attılar. Farklı kesimlerden insanlar vardı, ölümler verdiler, şehitler verdiler ama sonunda düşman o meşruta hareketini akamete uğrattı ve kontrolü ele geçirdi. Gerçekte onu yok etmeyi başarabildi. Meşruta hareketinin yok edilmesi ardından diktatörlük katlanarak devam etti, yani meşrutanın imzalanmasından 15 yıl sonra Rıza han iktidara getirildi. Öyle ki Rıza han’ın diktatörlüğü daha önceki diktatörlerin hiç biriyle mukayese edilemezdi: Zalim, despot, küfürbaz, düşmanlığın her çeşidi ve yabancıların uşağıydı. Ötekiler despot da olsaydılar yabancılara böylesine teslim olmamışlardı. Rıza han, yabancıların emriyle geldi ve yabancıların emriyle gitti. İngilizlerin eli için içindeydi. Bir ara küçük çaplı bir harekette bulunmak istediyseniz de kafasına öylesine indirdiler ki işini bitirdi ve gönderdiler. Çok küçük çaplı taleplerle gelen meşrutiyet fazla devam edemedi ve yok oldu.

Fakat İslam inkılâbı nasıl; İslam İnkılâbı sultanların hükümetini sınırlamak istemedi, saltanatın temelini sorguladı; saltanatın ne demek olduğunu sorguladı; Bir halk yaşamaktadır ve tüm ülke onlara aittir, niçin tek bir kişi gelip halka

musallat olmalı, onun emirleri halkın yaşamına yön vermeli. Aslında inkılâp saltanatın temelini, mutlak hâkimiyeti yok etmeye geldi. Ama inkılâp baki kaldı. Dikkat ediniz bu baki kalmanın nedenleri var ve sorulması gerekir ki niçin devam edebildi. Milli harekette de halk kitlelerinin katılmasına ve daha az talepte bulunmasına rağmen bu hareket niçin devam edemedi, halk niçin sahneden dışlandılar ama İslam inkılâbı daha büyük talepte bulunmasına ve bağımsızlığın en yüksek mertebesini istemesine rağmen devam edebildi; niçin meşruta hareketi şahın yetkilerinin sınırlandırılması gibi küçük bir talebe rağmen devam edemedi ama İslam inkılâbı şah ve saltanat düzeninin ülkeden kökünün kazınması talebiyle başarıyı yakalamasına ve saltanatın kökünü kazınmasına rağmen devam edebildi?

Bunların tevcih edilmesi, yorumlanması gerekir. Siz gençler bu meselelere kafa yormanız gerekir benim için mesele açıktır; bizzat gençlerin oturup bunu yorumlamaları, kafa yormaları ve bunda ne gibi bir meselenin rol ifa ettiğini bilmeleri gerekir. Nasıl bir faktör bunda etkili olmuştur ki o hareketler devam edemedi ve nihai sonuca varamadılar ama bu inkılâp var gücüyle kendi varlığını devam ettirebildi? Neden neydi? Gençlerimiz oturup bunu yorumlamalıdır. Eğer bizler bu olaylarla ilgili olarak sahih bir tanım yapacak olursak o zaman artık bazılarının yüreğine serpilmiş bu korku ve umutsuzluk tohumu tamamen çürümeye yüz tutmuş ve yok olmuş olacak. Eğer bunu sahih bir şekilde idrak edecek olursak bu ülkenin gelecek yolu tamamen aydınlanmış olacak. Sosyal bir olayın direnç göstermesi, baki kalması ve devamlılığı çok önemli bir unsurdur. Bazen dünyada bir takım olaylar vuku bulmakta olup yok edilmektedir, düşman ona galebe çalabilmekte ve onu yok edebilmektedir. Bunun için de bi inkılâp ve devrimin devam edebilmesi çok önemlidir. Elbette bunların daha geniş bir meseleye ihtiyacı var ve gençler gidip bu meseleler üzerinde biraz araştırma yapmalıdırlar.

Farz ediniz örneğin Fransa'nın meşhur devrimi (Büyük Fransa Devrimi olarak meşhur olmuştur) gerçekten de bir devrimdi. Tam, çok boyutlu ve halkın katılımıyla gerçekleşen bir devrimdi. Yaşadığı tüm olumsuzluklara ve acı olaylara rağmen devrim sonunda zafere ulaştı. Fakat bu devrimin devamlılığı 15 yıl dahi uzamadı. Devrim saltanat karşıtıydı. Devrimin başlamasından 15 yıldan da kısa bir süre sonra Napolyon'un saltanatı başladı. Tam manada mutlak bir saltanat. Ardından da tamamen devrim unutuldu. Ülkeden bırakıp kaçanlar, inkılâpla ters düşen aileler geri dönerek saltanat sürdürdüler. Uzun yıllar boyunca da iktidarlarını sürdürdüler. Daha sonra halk bir kez daha patırtı gürültü etti ve ikinci bir kez yine mesele böyleydi. Bu tartışmalar 100 yıl boyunca Fransa'da devam etti ve sonunda Fransa devriminin amaçladığı cumhuriyet 90 veya 100 yıl sonra tahakkuk bulabildi. Fakat inkılâbı koruyamadılar. Sovyet Rusya devrimi de daha farklıydı. O da bunun gibi oldu. Bir devrimin baki kalabilmesi, kendini koruyabilmesi, kendi düşmanlarına karşı direnebilmesi, onlara galebe çalabilmesi çok önemli bir meseledir. Nitekim inkılâbımız, bu meseleyi tahakkuk ettiren tek inkılâp olma özelliğine sahiptir. Onlara karşı galebe çaldı. Bunun kendisi çok önemli bir meseledir. Çünkü inkılâbımız bu meseleyi gerçekleştiren tek devrimdir ve bundan sonra da bunu sürdürebilmelidir.

Şunu sizlere arz etmem gerekir ki şu an da gerek Amerika olsun ve gerekse müstekbir diğer bazı ülkeleri içine alan müstekbirlik dünyasında şu anda bütün siyasi fikir odaları ve merkezleri, günün birinde ince bir fidandan ibaret olan ama tüm çabalarına rağmen kesemedikleri bu ağacı, bu güçlü ağacın kökünü nasıl keserek kurutabileceklerini, nasıl devirebileceklerini düşünmekteler. Tüm gayretleri bundan ibarettir. Dikkat ediniz bu mesele kafanızda kalsın. Edindiğimiz haberlere, bize ulaşan yorumlara göre, onlardan edindiğimiz yorumlara göre onlar sürekli olarak bir inkılâbı nasıl yok edebilecekleri fikrindedirler. Böyle bir ortamda bu inkılâp da Allah'ın yardımı ve siz halkın gayretiyle başını aşağı salmış ve yoluna devam etmektedir. Her geçen gün daha da güçlenmekte, daha da gelişmektedir.

Onların tüm gayretleri bu kalıcılığı bir nevi yok etmektir. Bunun için benim ve sizlerin de tüm gayretimiz bu kalıcılığı daha da artırmak olmalıdır. İnkılâbın ilk gününden itibaren bütün çabaları, fikirleri bunu yok etmektir. Zoraki savaş bunun içindir, ülkenin çevresindeki etnik savaşlar bunun içindi, ekonomik abluka bunun içindi, bu son

yıllarda uygulanan sert yaptırımlar bunun içindi, ülkenin doğusu ve batısında oluşturulan tekfiri örgütlerin kurulması bunun içindi. Tek hedefleri inkılâbı yok etmektir. Onlar açısından çok çetin olan ve kabullenemedikleri bu kalıcılığı ortadan kaldırmak istiyorlar. Tüm çabaları bunun içindir.

Her gün de yeni bir girişimde bulunuyorlar. 2009 yılında yaptıkları işler gerçekte Amerikalıların bu konudaki yeni marifetleriydi. Elbette diğer bazı yerlerde de tekrarlamışlardı, bu bize özel de değildi, birkaç ülkede bunu tecrübe etmişlerdi, ardından gelerek bu tecrübelerini bizim ülkede de uygulamaya çalıştılar. Ama görüldüğü gibi “O tokatı” yediler. Bu, ise seçimler bahane edilerek yapılmak istendi. Bir ülkede seçimler olmakta, bir hükümet iktidardadır ve bu iktidar, Amerika tarafından kabul edilmemekte ve kendi istedikleri şekilde Amerikanın çıkarlarını korumamakta. Bu ülkede seçimler yapıldı, hükümet gerekli oyu elde etti. Ardından gelip daha az oy alan azınlığı sahalara çekerek, cadde ve sokaklara dökerek bu azınlığı ön plana çıkarmaya çalışmakta, halkın ilgisini o yöne çekmek istemekteler. Bunun için de belli bir rengi ön plana çıkarıyorlar; mor, Çiçekimsi, yeşil ve benzeri tonlardaki renkleri; bizim payımıza düşeni ise yeşil oldu. Ondan önce başka yerlerde kırmızı ve turuncu ve benzerleri söz konusu edilmişti. Yeterli oyu elde edemeyen azınlığı bu bahaneyle caddelere dökmeye çalışmışlardır. Çünkü bunlar halktır, (gerçek manada da halklar) ancak kendi adayları yeterli oy elde edemeyen kitleler. Bunların halk kitleleri olmasında hiç kuşku yoktur, nerede olsalar direnirler, onlar da sürekli olarak yardımda bulunmakta, gerektiğinde para yardımı etmekte, siyasi yardımda bulunmakta ve yeri geldiğinde de hatta onlara silah bile sağlayarak seçimlerin sonuçlarını karalamak istemekteler. Bazı ülkelerde aynı taktiği uyguladı ve hatta başarılı da oldular, burada da icra etmeye çalıştılar ama başarılı olamadılar, burada da aynı taktik söz konusuydu.

Elbette dostlarım o dönemde bu olaylar vuku bulduğu zaman renkli devrimler kavramını kullanmamam tavsiyesinde bulundular. Ben de meşveret ve danışmanın olması zaruretine inananlardan olduğum için, bu konuda bir takım danışmanlarımın da görüşlerine başvurarak renkli devrim kavramını kullanmadım, ama aslında bunlar bir renkli devrimdi, daha doğrusu renkli ihtilaldı, başarısız renkli bir ihtilal. Bu ise çok önemlidir. Daha önce Amerikalılar birkaç ülkede (dört-beş ülkede) parayı devreye sokarak ve imkânlarını kullanarak uygulamış ve başarılı da olmuşlardı. Ama İran İslam Cumhuriyetinde başarılı olamadılar. Oysa destek de vermişlerdi.

ABD başkanı bu olaydan kısa bir süre önce bana mektup yazmış (2. Mektubu) ve bana ve İslam nizamına karşı bir yağın destekleyici ifadelerde bulunmuştu. Ben de bu mektubuna cevap vermeyi ve cevapsız bırakmamayı düşünüyordum. Ardından bu olaylar vuku bulduğunda derhal tavır ortaya koyarak Tahran caddelerinde nizamın, inkılâbın, İslam'ın karşısında ortaya çıkarak yer alan kimselere destek verdi. Karşıtların tüm tutumlarına destekleyici bir tavırla yaklaştı. Elbette bundan daha fazlasını da yapmak istiyorlardı ama başaramadılar. Şimdi de ABD başkanı karşıtlarından bir grup kalkmış 2009 olaylarında muhaliflere tam destek verilmediği için ABD hükümetini eleştirmekteler. Ama gerçekte ABD destek verdi ama İran halkı da zamanında hareket etti, zamanında sahneye girdi, sahnh olamı da yaptı.

Demek istediğim şudur ki bu meselenin kalıcılığı önemlidir. Bu kalıcılığı bir amaç olarak dikkate almak gerekir ve bunun nasıl temin edilebileceği yollarını aramak gerekir. İslam İnkılâbının kalıcılığının nelerde olduğunu bilmeye özen gösteriniz. O unsurların tümünü tek tek temin etmeliyiz. Bizim tümümüz bunda katkımız olmalıdır. Elbette bunu burada söz konusu etmemdeki sebep böyle bir sonucu elde etmenin sorumluluğu siz gençlerin uhdesinde olmasındandır. Nükleer görüşmeler sonrasındaki dönemi bizzat Amerikalılar, "İran'a karşı sert tavırlar takınmak dönemi" olarak isimlendirmişlerdir. İyi de sert tavırlar takınmanın bir sorun yok ama acaba bu sert tavırlar takınmanız geçmişteki ağır yaptırımlardan da mı sert olacak? İran gençleri, İran halkı, ülke yetkilileri, ülke yetkilileri, şuurluca, bilinçlice, uyanık ve umutlu olarak, cesaret göstererek, Allah Taala'ya tevekkülde bulunarak, sayısız kudret alanlarına dayanarak, düşman'ın düşmanlıkları karşısında durmalısınız. Bu büyük önem taşıyor. Her an bu konuda sorumluluk var ve bu sorumluluğun yerine getirilmesi gerekir. Bu hususta sözümüz biraz uzadı.

Bu bölümde ise seçim meselesini gündeme getirmeliyim. İşlerden biri bu seçimler meselesidir. Seçimler aslında İran halkına yeni bir nefes kazandırmaktır. İran halkı seçimlerle yeni bir nefes elde ediyor. Seçimlerin doğası budur. İran halkının gelip de tek tek bu alana adım atması, oy kullanması (yok efendim benim görüşüm budur, filan şahıs seçilmelidir) ister cumhurbaşkanlık seçiminde olsun, ister İslami Şura meclisi seçimlerinde, ister Rehberlik Fakihler meclisi seçimlerinde bunlardan her biri kendi yerinde önem taşıyor, bu alanda sorumluluk taşıyan halk fertlerinden her biri gerçekte inkılâbın korunması unsurlarından biridir. Halkın varlığı, düşmanı akamete uğratan faktörlerden biridir. Bizim burada, halkın seçimlere yoğun katılmasındaki ısrarımız, vurgulamamızın sebebi budur (ben defalarca bu konuda özel açıklamalarda bulundum, hala kaç kez olduğunu şu anda dakik olarak hatırlamıyorum). Hatta nizamı kabul etmeyenlerin bile kendi ülkelerinin korunması için gelip seçimlere katılmaları gerekir. Birileri beni kabul etmeyebilirler, sakıncası yoktur ama seçimler rehberliğe ait değil. İslami İran'a aittir, İslam Cumhuriyeti nizamına aittir. Bunun için de her kes seçimlere katılmalıdır. Bu ise İslam Cumhuriyeti nizamının güçlenmesine sebep olur, nizamın kalıcılığı ve devamlılığı garanti altına alınır. Ülke güvenlik çemberi altında kendi varlığını sürdürür (ki Allah'a şükürler olsun durum bugün bundan ibarettir). Bu ise İran halkının başkaları nezdinde daha da itibar ve haysiyet kazanmasına, düşmanların gözünde heybetinin güçlenmesine sebep olur. İşte seçim bundan ibarettir. Bunun için seçimin temeli halkın oy sandıkları başında hazır bulunması ve oy kullanmalarıdır. Her kes katılmalıdır. Seçimlere katılmak İslam cumhuriyeti nizamının haysiyetini korumaktır. İslam'ın haysiyetidir, İran halkının haysiyetidir, ülkenin haysiyetidir, Bu birinci mesele.

Seçimlerle ilgili ikinci mesele ise seçmek meselesidir. Zevkler ve görüşler farklı olabilir, bir sakıncası yoktur ama her kes sahih seçimde bulunmalıdır. Gayretimizi göstermeliyiz; bu gayretimiz sonuç verebilir, sahih bir seçim yapabiliriz, bazen de çabamız sonuç vermeyebilir, yanlış seçimde bulunabiliriz ama bunun da sakıncası yoktur, Allah Taala bunu bizden kabul edecek. Çünkü kendi işimizi yaptık, kendi gayretimizi gösterdik gerekli çabada bulduk. Örneğin şu anda iki seçim var önümüzde, Meclis ve Fakihler seçimi.

Meclis çok önemlidir. Hem yasalar açısından hem de hükümetlerin hareketi için gerekli rayların döşenmesi bakımından. Meclis bu rayları döşemekte ve tren belli hedef doğrultusunda üzerinde hareket edebilmektedir. Uluslar arası meselelerde de böyledir. Dikkat ediniz elhamdülillah şimdiki meclisimiz özellikle uluslar arası meselelerde çok iyi tavırlar ortaya koymakta, bu ülke için bir ganimettir. Bu nere veya uluslar arası düşman ve ortak cephe karşısında onların sözlerini söyleyecek bir konsey meclisinin olması nere! Bunların birbiriyle farkı büyüktür. Gerek nükleer meselede ve gerekse başka konularda düşman'ın sözünü tekrarlayacak bir meclisimizin olması nere, bağımsız, özgür ve yiğit bir meclisin olması, halkın slogan attığı gibi meclis içinde slogan atmaları, halkın istediği gibi meclis içinde tavır ortaya koyması nere? Bu çok önemlidir. İslami Şura Meclisi bunun için gerek iç meselelerle ilgili ve gerekse ülkenin uluslar arası meseleleri ve dünya itibarı açısından büyük bir önem taşımaktadır ve milletvekillerinin her biri bu konuda sorumludurlar. Sizler oy vermek istiyorsunuz ve filanca şehrin mesela bir milletvekili çıkarmaya hakkı var, filanca şehir veya eyalet örneğin 10 milletvekili çıkarabilir, işte bunların her birinin rolü bulunuyor, faaliyet alanı var, bunun için insan emin olacak bir davranışta bulunmalıdır. Bana göre insan tüm kişileri tam olarak tanımayabilir. Bizzat benim kendim, oy kullanacağım zaman aday listelerini bana getirdiklerinde bu listelerdeki isimlerden bazılarını tanımıyorum ama listeyi hazırlayan gruba güvendiğim için, bu listeyi hazırlayan, destekleyen grupların kimler olduğuna dikkat ettiğim için oyumu kullanıyorum. Bu listeleri hazırlayan kişilerin dindar, mümin ve inkılâpçı olduklarını gördüğümde onların sözlerine itimat ediyorum ve hazırladıkları listedeki isimlere oy veriyorum. Yok, eğer bu listeyi hazırlayan kimselerin, inkılâp meselelerine, dini konulara, ülkenin bağımsızlık meselesine pek önem vermeyen kişiler olduğunu, yüreklerinin Amerikanın ve gayrı Amerikanın sözleri peşinde olduğunu gördüğüm zaman sözlerine itimat etmemekteyim; kanaatimce bu güzel bir yöntemdir. İslami Şura Meclisi veya Rehberlik Fakihler Meclisi için bize sunulan bu listeyi kimlerin hazırladığına, kimlerin bize sunduğuna bakmalıyız. Dindarlıklarına mukayyet olmalarına inancımız tam olan kimselere itimat etmeliyiz. Bunların dindar olduklarını, inkılâpçı olduklarını, çizgide olduklarını, İmamın hattında olduklarını, İmam'ı gerçekten kabul ettiklerini, yolunun

ne olduğunu bilmemiz gerekir. Birileri bu davranışta bulunup, araştırmalarını bu yönde yapacak olurlarsa gerçekte kendi görevlerini yapmış olurlar. Allah Taala onlara sevap verecek, hatta bir hususta hataya düşmüş olsalar bile. Mesela benim iyi insan olduğumu düşündüğüm ve hakkında oy kullandığım birinin daha sonra istediğim derecede iyi biri olmadığını gördüğümde yine de ben kendi görevimi yerine getirmiş olurum ve Allah Taala bu konuda bana sevabını verecek.

"Rehberlik Fakihler Meclisi" de çok önemlidir. "Rehberlik Fakihler Meclisi" aslında görünüşte yılda iki kez gelip toplantı düzenliyorlar. Siyasi ve gayri siyasi mevzuları görüşüyorlar ve ardından dağılıyorlar. "Rehberlik Fakihler Meclisi" bu gözle değerlendirilmemeli. Zira "Rehberlik Fakihler Meclisi" rehberi seçmelidir; Bu bir şaka mı? Mevcut lider bu dünyada olmadığı zaman veya lider olmadığı zaman bunlar lideri seçmeli. Peki, kimi seçecekler? Düşman'ın saldırıları karşısında direnebilecek, Allah'a tevekkül edecek, cesaret gösterebilecek, imamın yolunu sürdürebilecek birini seçebilecekler mi? Acaba böyle bir seçimde bulunabilecekler mi yoksa daha farklı davranacak bir seçimde mi bulunacaklar? İşte bunun için bu mesele çok önemlidir. Sizler, "Rehberlik Fakihler Meclisi" için birini seçeceksiniz ki o gerçekte lideri seçecek, inkılâbın hareket anahtarı onun elinde olacak, bunun büyük bir önemi var. Bu küçük bir mesele değil. Nitekim araştırmak gerekir, güvenmek gerekir. Bunun için seçimler ve seçimlere katılmak meselesi bir mevzudur ve en Salih ve liyakatli olanı seçmek meselesi ise başka bir mesele olup bunun da dikkate alınması gerekir.

İnkılâpçılığın kriterleri meselesi de çok önemlidir. Yani gerçekten de kriterlerin ne olduğunu bilmemiz gerekir, inkılâpçılığın kriterlerini iyi okumamız, kendi kafamızda belirlememiz gerekir. Bizden daha fazla malumat sahibi olanlardan sormalıyız. Tüm bunlar yerine getirtildiği zaman ise kuşkusuz inkılâbın bu kalıcılığı sağlanmış olacak.

Bu vazifenin yerine getirilmesinin iki özelliği mevcuttur. Birincisi inkılâbın kalıcılığı sağlanmış olacak. Tabiatıyla bizim de hem dökülmelerimiz hem de filizlenmelerimiz var. Bunu ben defalarca dile getirmişim. Günün birinde inkılâpçı olanlar, bir gün sonra haksız veya haklı bir arızadan dolayı inkılâptan yüz çeviriyorlar. Bazıları beklentilerinin aksine bir iş sonucu (örneğin bir yerde haklarında yapılan bir zulümden ötürü) inkılâptan yüz çeviriyorlar; bu haksızca bir davranıştır. Birileri de özel meselelerden, ailevi meselelerden ve diğer bazı hususlardan ötürü inkılâba sırt çeviriyorlar. Buna dökülme denir. Bunlar inkılâbın döküntüleridir. Tüm inkılâpların döküntüsü var, tüm sosyal hareketlerin döküntüsü var. Elbette bu döküntülerin yanında filizlenmeler de var. Bu konuda benim yeterince malumatım var. Çoğu yerlerden haberdarım. Meseleye baktığımda filizlenmelerin dökülmelerden daha fazla olduğunu görüyorum. Bunca mümin genç, bunca mümin tahsilli, bunca mümin yorumcu kimseler, teknik alanda bunca eleman, bilimsel meselelerde bunca eleman tümü mümindir, bunlar inkılâbın filizlenmesidir. Günün birinde bu ülkede bizim temel sorunlarımızdan biri, üniversitelerimizde ders verecek kabiliyeti olan, öğretim üyelerimizin toplam sayısı beş bini geçmiyordu. İnkılâbın ilk döneminde vaziyetimiz böyleydi. Birileri gitmiş, birileri de gelmiyordu, birilerinin ise tedrisatta bulunma yetkisi yoktu. Fakat bugün üniversite alanında biz, onlarca bin mümin öğretim görevlisine sahibiz. Hocalar gerçekten de imanlılar, inkılâba bağlılar, tepeden tırnağa kadar itikatları tamdır. Bu küçük bir mesele değil, öyle önemsiz bir mesele hiç değil. Bunları işte inkılâp eğitti. Muhtelif iç ve dış meselelerde bunca mümin, yazar, sanatçı, âlim, teknoloji bilimcisi, mübelliğ, hatip... İşte bunlar İnkılâbın filizlenmesidir. Yeşillenmesi ve hazır konuma gelmesidir. Bunun çok büyük değeri bulunuyor. Bunun için eğer bizler İnkılâp alanında kendi sorumluluklarımızı yerine getirecek olursak bu demek olur ki bu göverme ve filizlenmelerinin kalıcılığı ve devamlılığı sağlanmıştır.

İkincisi insanın yüreğine oturan huzurdur. Allah Taala Kur'anı Kerim'de Resulullah (saav)'a biat konusunda şöyle buyuruyor:

قَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَيَّاعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

"Ve andolsun ki Allah, ağaç altında, seninle bîatleştikleri zaman, inananlardan râzı olmuştur da onlara sükûn ve huzur indirmiştir."[\[4\]](#)

Sükûn ve huzur yüreklere nazil olduğu zaman ister istemez kaygılar da yok olur, umutsuzluk ortadan kalkmış olur. Bugün düşmanların en önemli girişimlerinden biri topluma umutsuzluğu aşılama ve toplumda umutsuzluk oluşturmaktır. Gençleri umutsuz kılmak, yaşlıları umutsuz kılmak istiyorlar. Bu ilahi sükûn ve huzur ise insana umut kazandırmakta. İşte peygambere olan biat böyle bir şeydir. Sizlerin bugün inkılabı biatte bulunmanız, sizler biatınızı yenilemenizle gerçekte peygambere biat etmişsiniz.. Bugün İmam Humeyni'ye biat eden kimse aslında peygambere biat etmiştir. Sizler imamın inkılapçı çizgisini ihya ettiğinizde, canlı tuttuğunuzda, yıpranmasına, zayıflamasına izin vermediğinizde gerçekte peygamber (saav)'e biat etmişsiniz demektir. Peygambere biat ettiğiniz zaman ise " أَنْزَلَ اللَّهُ " سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ " Allah, Resûlü ile mü'minler üzerine kendi katından güven duygusu ve huzur indirdi.[\[5\]](#)

Bir başka ayette de " فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ " Allah onlara huzuru nazil edecek.." diye buyruluyor. Huzur ve sükuna sahip olduğunuzda ise düşmana karşı mücadele sahnesinde korkmazsınız, umutsuzluğa kapılmazsınız, bugün bu huzur ve sükun sayesinde insan, İran halkının Amerika'ya ve komplolarına karşı kesin zafer elde edeceği konusunda emin olabilir.

Temennim odur ki Allah Taala tüm sizleri başarılı kılsın, tüm bizleri bu yolda sabitkadem, istikrarlı kılsın, inkılabın kalıcılığı için çaba gösteren ve kendi varlığından feda etmek konusunda çekinmeyen askerlerden karar kılsın.

Allah'ım!

Muhammed ve Al-ı Muhammed hatırına kendi lütuf ve faziletlerini bu halka nazil eyle. İmam'ın mutahhar ruhunu bizlerden hoşnut eyle, Veliyyi Asr (ac)'ın mukaddes kalbini bizlerden hoşnut kıl.

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

[\[1\]](#) - Ahzab suresi/38.ayetin bir bölümü

[\[2\]](#) - Fetih suresi/23

[\[3\]](#) - Nehc'ul Belaga – 56. Hutbe

[\[4\]](#) -Fetih suresi - 18

[\[5\]](#) - Tevbe suresi- 26.Ayetin bir bölümü